

Модели организационе структуре предузећа

Основу савременог приступа организацији представља принцип ефикасности и ефикасног остваривања циљне функције уз непрестано прилагођавање система окружењу. Процес стварања организационе структуре система АТП-а састоји се из 5 фаза.

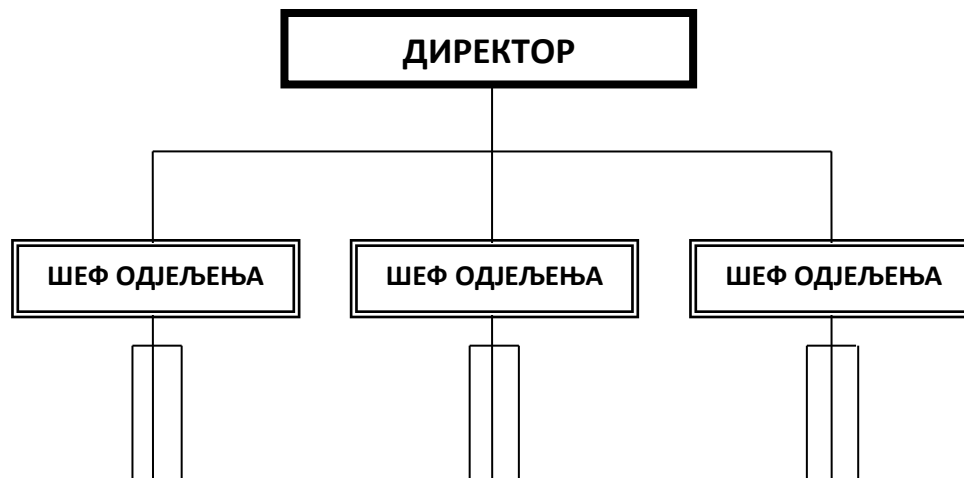
1. Дефинисање циљне функције АТП-а.
2. Утврђивање неопходне структуре система.
3. Класификовање процеса, подпроцеса и активности.
4. Подјела конкретних задатака и перманентно праћење резултата рада АТП-а.

На основу анализе примјењеног модела организационе структуре предузећа, могуће је идентификовати следеће моделе:

- **Линијски** модел
 - **Функционални** модел
 - **Дивизиони** модел
 - **Иновативни** модел
 - **Мрежни** модел

Линијски модел организационе структуре

Све функције су концентрисане на врху управљачког нивоа који доносе одлуке и контролишу остварење свих донијетих одлука. Подјела налога је јединствена и смањује процесе комуницирања и одлучивања. Доминира хијерархијски начин управљања.

Линијски модел је најједноставнији модел организације. Предности овог модела су:

- једноставност и јасноћа положаја свих који у њему учествују,
- принцип подређености само једном руководиоцу – „јединство команде“,
- јасно одређена надлежност,
- строга подјела овлашћења,...

Недостаци овог модела су:

- слаба специјализација,
- руководиоци морају имати широк спектар знања,
- ограничена примјена,...

Основна карактеристика линијског модела је да се управљање врши директно по линији хијерархије. Значи, ако подређени руководиоцац није компетентан да донесе одлуку, онда ће одлуку донијети надређени, чиме се долази у ситуацију да руководиоци највишег ранга менаџмента буду оптерећени многим организационим питањима. Овај модел је изложен критикама да **није примјењљив у савременим предузећима**.

Линијски-штабни модел

У овом систему, истовремено дјелују двије врсте јединица у организацији :линијске и штабне. Линијске су примарне, одговорне су за обављање основне дјелатности предузећа ,па тиме и за остваривање његових пословних циљева, и то су углавном производња, маркетинг и финансије.

Овај модел исправља проблеме у линијској организацији. Штабови често нису популарни код руководиоцаца на нижим нивоима и има ограничену примјену.

Функционални модел организационе структуре

Сегментација организације предузећа је према пословним функцијама. У функционалној организацији сви послови једне функције у предузећу се међусобно повезују и сврставају у једну организациону јединицу , која се најчешће назива **сектором** и на чијем челу стоји једно лице, један за те послове стручан и одговоран руководиоцац.

Функционално повезивања и обједињавање послова врши се поступно и на више мјеста и нивоа у организацији ,прво се повезују **уже**, па **шире** активности.

Овај модел погодан је за:

- мала предузећа,
- предузећа која имају релативно стабилну стратегију производње,
- предузећа са малим асортиманом...

Недостаци овог модела су:

- отежана координација између организационих јединица,
- недовољно разграничење надлежности,
- споро на изазове тржишта,...

н а с т а в и ћ е с е . . .

ЗАДАТАК

1. Саставити пет питања из овог материјала и заједно са одговорима послати на milijanal351@gmail.com до 10.04. до 15h.